

den med et Forsøg ad Lovgivningens Bet i denne Retning. — Hvilken Ståbne end dette Forslag maatte faae, skal jeg altid være den høitæredede Justitsminister taknemmelig, fordi han har begyndt paa Sagen, og jeg er overbevist om, at, dersom vi ikke denne Gang føre Noget igjennem, saa slippe vi dog ikke denne Sag, førend vi faae den bragt frem til Nytte for Landet. Det er et mærkværdigt Særphænomen, at vi bestandig søge at lovgive, snart angaaende det One, snart angaaende det Andet, snart i den ene, snart i den anden Retning; med Hensyn til Alt; hvad der kan tjene til Folkets Velvære og Velbefindende, men vi have endnu aldrig forsøgt paa, om vi ad Lovgivningsveien kunde bidrage Noget til en bedre Sundhedstilstand i Landet, hvilket dog unegtelig er af ligesaa stor Bigtighed; som at forbedre vor Tilstand i mange andre Retninger. Jeg vil ikke gaae saa langt som en fransk Læge, der iaar har paabegyndt et meget interessant Skrift, hvori han paastaar, at, dersom vi boe ordentlig og leve ordentlig, saa vil et Menneskes Levealder i Gjennemsnit være 120 Aar, men jeg vil dog paastaae, at vi da efter al Rimelighed kunne forudsætte en højere Levealder, hvilket unægtelig allerede nu tildeels er indtraadt; thi gjennemsnitsviis er Levealderen langt højere i dette Aarhundrede, end den var i tidligere Aarhundreder. — Der er Noget i Lovforslaget, som jeg paa ingen Maade ynder, og jeg er ogsaa overbevist om, at det trænger til meget betydelige Forandringer, men jeg er paa den anden Side ligesaa overbevist om, at Noget maa vi forsøge, Noget maa det gøres. Det er meget vanskeligt i en Sag som denne at udarbejde et virkelig godt og hensigtsvarende Lovforslag, og det vil ogsaa være meget vanskeligt med en Sag, der er af en saare gjennemgribende Natur, i alle Tilfælde at faae den udført i Praxis. — og her mindes jeg den overordentlige Sundhedscommissiøn; ogsaa jeg ønsker at hde den min Tak for dens Optræden; dens Hverv har til Dato været utaknemmeligt, ligesom det har været ubetalt og forbundet med stort Arbejde og mange Anstrengelser; den har i Udøvelsen af sit Hverv stødt paa saadanne Vanskeligheder, som vi maastee ville kunne undgaae, efterhaanden

som vi stride længere frem paa denne Slags lovgivende Bane. Det er gaaet saavidt med Modstanden mod den overordentlige Sundhedscommissiøn, at endog saa, efter hvad der i alt Fald fortælles, Byens Magistrat har vægret sig ved at følge det, som den var forpligtet til at følge efter den Lov, der var udkommen; det er gaaet saavidt, at Magistraten, efterat have henholdt og forhalet de Foranstaltninger, som bleve forlangte, en Maaned, har svaret Commissiønen, at den (Magistraten nemlig) ikke vilde være et Redskab for Opfyldelsen af Commissiønen's Forlangende. Jeg vil slet ikke omtale, at en Minister, som staaer under Monarchiet, har vægret sig ved at efterkomme et Forlangende, der er blevet stillet til ham; han har formodentlig troet, at en særlig Lov for Kongeriget ikke vedkom en Minister for Monarchiet. — Jeg gjør mig ingen overdeven Forventning om den Nytte, der kan udrettes med den Slags Lovforanstaltninger, men en Nytte kan der upaatvivlelig udrettes derved. Det er egentlig ikke af Frygt for Cholera, at vi skulle give Bestemmelser i denne Retning; vi have ældre og farligere Fiender end Cholera, og jeg troer ikke at blive modsagt, naar jeg paastaar, at Dødeligheden af Typhus og af Brystsyge er af en ganske anden Betydning og langt større end den Dødelighed, der har fundet Sted de enkelte Gange, Cholera har hemsøgt os, — og for at forhindre disse tvende ødelæggende Sygdomme, kunne vi vistnok gjøre Gode ved Foranstaltninger, som ikke kunne være besværlige at udføre. (Afbrudelse af Taleren). Jeg hender det ærede Medlems Tro paa, at der ingen isbelugende Ting er i Verden, men det ærede Medlem kan ikke bibringe mig sin Mening i saa Henseende. Jeg veed nok, at det ærede Medlem ikke troer paa, at Sygdomme avles og udbredes af hvad man kalder stinkende Bøle, fugtige Grunde og Døslige (Taleren: Jo!) men, naar det ærede Medlem har en saadan Tro, saa maa han være med at træffe Foranstaltninger, som formindste disse Døder. Jeg tør paastaae, at den Grundfugtighed, som findes i næsten alle vore Bopæle, er en af de virksomste Aarsager til de to Sygdomme, som jeg nævnte; det er Noget, som kan bevises. Er det ikke besynder-